

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่เสียเวลาของลูก เฝ้าแต่ไต่ตรงความรู้อยู่ภายในและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนและไม่หาว ฯลฯ
- คำถาม:** ทำไมลูกๆ สักเวตนเองกับพ่อ? ความหมายของ "การสักเวตนเอง" คืออะไร?
- คำตอบ:** ในการสักเวตนเองหมายถึงการหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณ, แบตเตอรี่จะได้รับการชาร์จ เมื่อดวงวิญญาณ, แบตเตอรี่ได้รับการเชื่อมต่อกับพ่อที่ไม่มีตัวตน แบตเตอรี่จะถูกชาร์จและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ลูกจะสะสมรายได้สำหรับตัวลูกเอง

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยร่างกายของลูก ลูกเข้าใจว่าเหล่านั่นเป็นร่างกายสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตาย อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น? ลูกจะอยู่กับพ่อในดินแดนแห่งความสงบ ร่างกายเหล่านั่นจะไม่คงอยู่ และแล้วลูกจะลงมาสู่สวรรค์ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกจะไม่ลงมาด้วยกันทั้งหมด อาณาจักรนั้นมีการก่อตั้งขึ้น เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุข หลังจากนั้นลูกจะไปและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ บ้าน และดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกนั่งอยู่ที่นี้ในสภาพนี้มากเท่าไร บาปของชาติเกิดมากมายของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ ชันยาสซีไม่มีโยคะกับผู้ทรงอำนาจ พวกเขาไม่มีโยคะกับธาตุแห่งแสงสถานที่อยู่อาศัย พวกเขาเป็นโยคีที่มีโยคะกับธาตุแห่งแสง นั่นคือพวกเขามีโยคะกับธาตุ ที่นี้เป็นการละเล่นของการดวงวิญญาณที่มีตัวตน ในขณะที่เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่นในบ้านที่แสนหวาน ทั้งโลกกำลังทำความพยายามที่จะไปที่บ้านที่แสนหวาน ชันยาสซีพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาต้องการที่จะหลอมรวมเข้ากับธาตุแห่งแสง พวกเขาไม่ได้บอกว่าพวกเขาต้องการที่จะไปและอาศัยอยู่ในธาตุแห่งแสง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเฝ้าแต่รับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันมากมาย พ่อมาที่นี้และอธิบายสองคำ เช่นเดียวกับที่ลูกจะสวดมนตรา บางคนจดจำครูของพวกเขา คนอื่นก็จดจำคนอื่น ๆ นักเรียนจดจำครูของพวกเขา ลูกๆ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและที่บ้าน ลูกประกาศสิทธิในมรดกของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกจากพ่อ นี่คือสิ่งที่ลูกจดจำในหัวใจของลูก ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าหลังจากที่ไปยังดินแดนแห่งความสงบลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข เราจะเข้าไปสู่การหลุดพ้นก่อน จากนั้นจึงเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้กับลูกๆ ว่า ลูกต้องไม่เสียเวลาของลูก มีภาระของบาปของชาติเกิดมากมายอยู่ในหัวใจของลูก ลูกตระหนักถึงบาปของชาติเกิดนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทอง ลูกๆ ที่นี้เข้าใจว่าลูกมีภาระของบาปของชาติเกิดมากมายนับไม่ถ้วน บาปอันดับหนึ่งคือกิเลสของตัณหาที่จะได้ทำมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกได้ประณามพ่อเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนลูกประณามอย่างมาก ลูกต้องเก็บประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในจิตใจของลูก เวลาที่มากเท่าที่เป็นไปได้ทำความพยายามที่จะจดจำพ่อ ในความเป็นจริงลูกควรพูดว่าเป็นความมหัศจรรย์ของสัจกูรู ไม่ใช่เพียงแค่กูรู การพูดว่า “ความมหัศจรรย์ของกูรู (ว้าวกูรู)” นั้นไม่มีความหมาย ควรจะเป็น “ความมหัศจรรย์ของสัจกูรู” ท่านคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต มีกูรูที่แตกต่างกันจำนวนมากในขณะที่มีเพียงผู้เดียวคือสัจกูรู ลูกเป็นผู้ที่ยอมรับกูรูมากมายในทุกชาติเกิดผู้คนยอมรับกูรูสองถึงสี่คน ผู้คนยอมรับกูรูแล้วก็ไปยังสถานที่อื่นด้วยความหวังที่จะได้พบหนทางที่ดีกว่าในที่อื่น พวกเขาเฝ้าแต่มีการทดลองกับกูรูอื่นแต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกจะไม่อยู่ที่นี้ ทุกคนต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่อได้มาตามคำเชิญของลูก พ่อเตือนลูกว่าลูกร้องเรียกหาพ่อ: มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขทั้งสองมีความบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา พาเรากลับบ้าน! ทุกคนจดจำบ้านของพวกเขา ดวงวิญญาณพูดในทันทีว่า สถานที่อาศัยของเราคืออาณาเขตสูงสุด พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่าเวลานี้มีกลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก นี่เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด มีกลางที่ไม่มีขีดจำกัดเหนือทุกคน วงจรหมุนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง เราเป็นผู้ที่ไปจากความสุขไปสู่ความทุกข์แล้วจากความทุกข์ไปสู่ความสุข มีดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ มันไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ พ่อเวลานี้สอนให้ลูกตายขณะที่มีชีวิต แผลงเม้าสังเว

ตนเองเพื่อเปลวไฟ บ้างก็อยู่ในห้วงแห่งความรัก, เผาไหม้และสังเวทนเอง ในขณะที่แมลงเม่าอื่นวนอยู่รอบๆ และจากไปอีกครั้ง ผู้นี้เป็นเหมือนแบตเตอรี่ด้วยเช่นกัน โยคะของสติปัญญาของทุกคนอยู่กับผู้เดียวนั้น เป็นราวกับว่าแบตเตอรี่ของเราเชื่อมต่อกับฟอสที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณนี้อยู่ใกล้ชิดมากและดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายมากสำหรับเขา แบตเตอรี่ของลูกถูกชาร์จอย่างต่อเนื่องโดยการจดจำพ่อ ลูกสัมผัสกับความยากลำบากเล็กน้อย ในขณะที่เป็นเรื่องที่ง่ายสำหรับผู้นี้ อย่างไรก็ตามผู้ที่ยังคงต้องทำความพยายามอย่างมากเช่นเดียวกับลูกๆ มากเท่าที่ผู้นี้อยู่ใกล้ชิดดังนั้นเขาก็มีความรับผิดชอบมากมายตามนั้นด้วยเช่นกัน กล่าวกันว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบในหัวของเขาไม่ได้หลับนอนอย่างสบายในเวลากลางคืน ผู้นี้ต้องมีความรับผิดชอบมากมาย พ่อ นั้นมีความสมบูรณ์พร้อม ผู้นี้ต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม ผู้นี้ต้องดูแลทุกคนอย่างดีมาก แม้ว่าพ่อและผู้นี้จะอยู่ด้วยกันก็ยังคงมีความเป็นห่วงอยู่ ลูกสาวลูกต้อยอย่างมากและดังนั้นจึงเป็นราวกับว่ามีประสบการณ์ของความทุกข์ สภาพของคาร์มาที่ทะลุมาถึงในเวลาสุดท้ายจนกระทั่งมีความกังวล เมื่อลูกไม่ได้เขียนจดหมายก็มีความเป็นห่วงว่าบางทีพวกเขาอาจจะป่วย เมื่อพ่อได้รับข่าวงานรับใช้พ่อจะจดจำพวกเขาอย่างแน่นอน บาบาท่านงานรับใช้ผ่านร่างกายนี้ บางครั้งมรณีนั่นสิ้น แม้ว่าลูกจะไม่ได้รับมรณี เป็นเวลาสองถึงสี่วัน แต่ลูกก็มีประเด็นมากมาย ลูกควรอ่านไดอารี่ของลูก ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีด้วยเข็มกลัด เมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอยู่ที่นั่นก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ลูกควรมีภาพของต้นไม้อยู่กับลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องอธิบายนัยสำคัญของความหลากหลายของศาสนา เริ่มต้นด้วยเมื่อมีศาสนาเดียวที่ไม่แบ่งแยก ที่นั่นมีความสงบ ความสุขและความบริสุทธิ์ในโลก ลูกจะได้รับมรดกนี้จากพ่อเพราะพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้เช่นเดียวกับพ่อก็มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของพ่อ ดังนั้นลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุขเช่นเดียวกัน ลูกต้องตรวจสอบชาร์ทของลูกและดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดบ้าง: นั่นเป็นมหาสมุทรของความรักอย่างแท้จริงหรือไม่? พฤติกรรมของฉันเช่นนั้นทำให้ผู้อื่นชื่นมื่นหรือไม่พอใจหรือไม่? ลูกต้องใส่ใจกับตนเอง ลูกไม่ควรคิดว่าบาบาจะให้พรเพื่อจะกลายเป็นสิ่งนั้น ไม่เลย พ่อพูดว่า พ่อได้มาตามละครในเวลาของพ่อเอง นี่เป็นโปรแกรมของพ่อในทุกๆวงจร ไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจครูที่แท้จริงเท่านั้น หากลูกมีศรัทธาอย่างมั่นคงลูกจะกลับมามีชัยชนะ ศาสนาต่างๆทั้งหมดที่มีอยู่ในเวลานี้จะถูกทำลาย เมื่ออาณาจักรสุริยวงศ์ในยุคทองคงอยู่ ก็ไม่มีราชวงศ์อื่นๆ สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เผ่าแต่พ่อพบกับตนเองในลักษณะนี้ตลอดทั้งวัน ประเด็นของความรู้ควรไหลรินอย่างซ้ำภายในตัวลูก ลูกควรจะมีความสุข ความรู้ที่พ่อบอกได้ในเวลานี้ได้ให้กับลูก ลูกจะต้องซึมซับความรู้นี้ ลูกต้องไม่เสียเวลาในสิ่งนั้น ลูกมีเวลาในตอนกลางคืนเช่นกัน จะเห็นว่าดวงวิญญาณกลับมาเหนือล้ำจากการทำงานผ่านอวัยวะของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงไปนอน พ่อขจัดความเหนือล้ำของลูกทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทำให้ลูกไม่เหน็ดเหนื่อย เมื่อดวงวิญญาณได้รับความเหนือล้ำในตอนกลางคืนพวกเขาจะแยกจากร่างกาย ที่เรียกว่าการนอนหลับ ใครที่หลับ? อวัยวะประสาทสัมผัสก็หลับกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดังนั้นในเวลากลางคืนก่อนเข้านอนจดจำพ่อแล้วจึงไปนอนด้วยความคิดเหล่านี้ เป็นไปได้ว่าในเวลาสุดท้ายลูกจะกลายเป็นผู้ชนะของการหลับนอนระหว่างช่วงกลางวันและกลางคืน และแล้วลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ลูกจะเฝ้าแต่หมุนวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกจะไม่หาวหรือรู้สึกง่วงนอน ฯลฯ นี่ ลูกๆ ผู้เอาชนะการหลับนอน ไม่เคยหลับในขณะที่หารายได้! เมื่อลูกมีความซาบซึ้งกับความรู้ลูกจะสามารถรักษาสภาพนั้นไว้ได้ เมื่อลูกนั่งอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสั้นๆ ลูกจะต้องไม่หาวหรือง่วงนอน ลูกหาวเมื่อความสนใจของลูกถูกดึงไปในทิศทางอื่น ลูกๆ ควรที่จะจำไว้ในจิตใจเช่นกันว่าลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ปวงประชาเป็นสิ่งที่จำเป็นมิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร? ลูกไม่เคยหมดความมั่งคั่งเมื่อลูกให้ทาน หากลูกอธิบายให้กับผู้อื่นและให้ทานความมั่งคั่งอย่างต่อเนื่อง ลูกจะไม่วันหมดความมั่งคั่ง มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ มนุษย์มีความตระหนี่มาก พวกเขาต่อสู้และทะเลาะกันอย่างมากมายเพื่อความมั่งคั่ง ที่นี้พ่อพูดว่า เผ่าแต่ให้ความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายที่พ่อได้ให้ลูกแก่ผู้อื่น อย่าตระหนี่ในสิ่งนี้ หากลูกไม่ให้ทานก็หมายความว่าลูกไม่มีสิ่งนั้น รายได้นั้นเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีเรื่องของการต่อสู้หรือทะเลาะกันเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการให้ทานอย่างแผ่ส่วนกุศล ลูกเป็นนักรบที่แผ่ส่วนกุศล การสู้รบของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า ลูกถูกเรียกว่านักรบนิรนาม กองทัพเรามีขนาดใหญ่มาก เหมือนกันกับที่นี้ มีปวงประชาจำนวนมากมีผู้การและผู้พินาศด้วยเช่นกัน ลูกเป็นกองทัพเช่นกันและลูกยังตามล่าดับกันไปในทั้งหมดภายในสิ่งนั้น บาบาเข้าใจดีว่าคนไหนเป็นผู้บัญชาการและคนไหนเป็นผู้พินาศ มีมหาภารตีและทหารม้า พ่อรู้ว่าสามประเภทของผู้ที่อธิบาย ลูกทำธุรกิจของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย คนเหล่านั้นสอนธุรกิจด้วยเช่นกัน เมื่อถูกรุกรานร่างของเขาเหล่าสาวกและผู้ติดตามของเขาก็ดำเนินงานต่อไป นั่นเป็นทางกายภาพในขณะที่ที่นี้มีความละเอียดอ่อน มีศาสนามากมายหลากหลาย พวกเขาทั้งหมดล้วนมีความคิดเป็นของตนเอง ลูกสามารถไปและฟังสิ่งที่พวกเขาพูด สิ่งที่พวกเขาสอนและสิ่งที่พวกเขาพูดถึง พ่ออธิบายแก่ลูกถึงเรื่องของวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร แม้กระทั่งเวลานี้ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กดวงวิญญาณก็ยังคงมาเรื่อยๆ การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตราบใจที่พ่ออยู่ที่นี้

ประชากรจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปอยู่ที่ไหนและพวกเขาจะกินที่ไหน? สิ่งนี้ด้วยต้องนำมาพิจารณา ที่นั่นมีมนุษย์ไม่มากนัก มีการรับประทานอาหารน้อยมาก พวกเขาทั้งหมดมีทุ่งนาของตนเอง มีประโยชน์อะไรที่จะต้องกักตุนข้าว? ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีไฟบูชาัญญาฯ สำหรับขอฝนที่พวกเขาทำกันที่นี่ เวลาที่พ่อได้สร้างไฟบูชาัญญาฯ แล้ว ทั้งโลกเก่าจะต้องส่งเวทย์ในไฟบูชาัญญาฯ นี่เป็นไฟบูชาัญญาฯที่ไม่มีขีดจำกัด คนเหล่านั้นสร้างไฟบูชาัญญาฯที่มีขีดจำกัดเพื่อขอฝน หากมีฝนตกพวกเขาจะมีความสุขมากและคิดว่าไฟบูชาัญญาฯของพวกเขาประสบความสำเร็จ หากไม่มีฝนตกก็ไม่มีเมล็ดข้าวและดังนั้นจึงมีความอดอยาก พวกเขาอาจสร้างไฟบูชาัญญาฯ แต่ถ้าไม่มีฝนตกพวกเขาจะทำอะไรได้? ภัยพิบัติทั้งหมดกำลังจะเกิดขึ้น จะมีฝนตกหนักอย่างมาก แผ่นดินไหว ทุกสิ่งจะเกิดขึ้น ลูกๆ มีความเข้าใจวงจรของละครแล้วรูปภาพของวงจรนี้ควรจะมีขนาดใหญ่มาก หากโฆษณาอยู่ในสถานที่ที่สะดุดตาบุคคลที่มีชื่อเสียงควรจะได้อ่าน พวกเขาจะเข้าใจว่านี่เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแท้จริง มีมนุษย์จำนวนมากในยุคหลักในขณะที่มีมนุษย์เพียงไม่กี่คนในยุคทอง นั่นหมายความว่าที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย การเกิดของชีวิตหมายถึงการเกิดของสวรรค์ การเกิดของลักษมีและนารายณ์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก การเกิดของชีวิตได้รับการเฉลิมฉลอง ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เมื่อลูกเป็นชาวสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากและอธิบายให้กับผู้อื่น ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน เวลาที่เราจะเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยตลอดเวลาและกลับมามีสุขภาพดีและความมั่งคั่ง 100% เหลือเวลาน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์หรือความตาย ฯลฯ มากเพียงใดลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากในเวลานั้น ลูกรู้ว่าความตายต้องมา นี่คือการละเล่นของทุกวงจร ไม่มีอะไรต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่มีความแข็งแกร่งมากจะไม่ร้องไห้ออกมาด้วยความทุกข์ เมื่อผู้คนเห็นใครบางคนที่กำลังฝาดัดพวกเขาก็เป็นลม ความตายมากมายในเวลานี้จะเกิดขึ้น ลูกๆ เข้าใจว่าทุกสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น มีการกล่าวว่า มีความทุกข์สำหรับเหยื่อในช่วงเวลาแห่งความตายและมีความสุขสำหรับนักล่า ลูกได้รับความทุกข์อย่างมากมายในโลกเก่านี้ เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อและให้ทานกับผู้อื่น อย่าได้ตระหนี่ในการให้ทานความรู้ ให้ประเด็นของความรู้ค่อยๆ ไหลรินภายในลูก เพื่อที่จะกลายเป็นราชาลูกต้องสร้างปวงประชาอย่างแน่นนอน
2. ลูกต้องตรวจสอบชาร์ทของลูก 1) ฉันกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อหรือไม่? 2) ฉันเคยขุ่นมัวไม่พอใจใครหรือไม่? 3) ฉันใส่ใจต่อพฤติกรรมของฉันอย่างเต็มที่หรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและมั่นคงและรับใช้ด้วยบริสุทธิ์, ทัศนคติและการกระทำของลูกในทุกขณะ ผู้รับใช้คือผู้ที่รับใช้ในทุกขณะด้วยบริสุทธิ์, ทัศนคติและการกระทำที่สูงส่งของพวกเขา เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองใครด้วยบริสุทธิ์ที่สูงส่ง บริสุทธิ์นั้นก็ทำงานรับใช้เช่นกัน บรรยายากาศถูกสร้างขึ้นจากทัศนคติของลูก เมื่อลูกทำงานในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง บรรยายากาศก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ลมหายใจของชีวิตบราห์มินคืองานรับใช้ เช่นเดียวกับที่เมื่อลูกไม่สามารถหายใจได้ ลูกก็จะหมดสติไป ในท่านองเดียวกันเมื่อดวงวิญญาณบราห์มินไม่ข้องแวะในงานรับใช้เขาก็จะสิ้นสติ ดังนั้นมากเท่าที่ลูกมีความรัก ลูกควรให้ความร่วมมือและเป็นผู้รับใช้ในระดับเดียวกันมากตามนั้น

คติพจน์: พิจารณางานรับใช้ว่าเป็นเกมและลูกจะไม่เหนื่อยล้าและจะอยู่อย่างเบาสบายอยู่เสมอ

*** โอม ขานติ ***